

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4446** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. П. С. от [населено място] срещу Решение от 27.03.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-ми състав, постановено по НАХД № 14872 по описа на СРС за 2022г., с което е потвърден Електронен фиш Серия К № 4771420, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50.00 лв, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП), за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДВП.

В касационната жалба се съдържат доводи за неправилност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че първоинстанционният съд не е намерил за необходимо да обсъди всички наведени възражения в жалбата срещу ЕФ, а именно, че за едно и също нарушение са издадени два електронни фиша. Излага още, че неправилно е прието, че от доказателствения материал безспорно се установява извършването на твърдяното административно нарушение, което обуславя реализиране на административно-наказателната отговорност на касатора. Приложеният снимков

материал по делото е към друг ЕФ и за нарушение от друга дата, като не кореспондира с останалите доказателства по делото, които съдът е приел. Излага съображения и за опорочаване на процедурата по чл. 186, ал. 4 от ЗДВП. Сочените пороци на ЕФ касаторът заявява като основания за отмяна на решението на първата съдебна инстанция, както и по същество отмяна на обжалвания електронен фиш. Моли за присъждане на разноски и за двете инстанции.

В съдебно заседание касаторът- П. П. С. се представлява от адв. Д., която поддържа подадената касационната жалба по изложените в нея съображения. Счита, че от представените доказателства по делото е станало ясно, че за едно и също нарушение са издадени два електронни фиша, като ответната страна не може да каже кой е първият, поради това моли за отмяна на постановеното от СРС решение. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – СДВР, се представлява от юрк. С., който оспорва касационната жалба и счита, че процесното решение е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. На въпрос на съда доколкото се касае за два фиша, може ли да се определи по номерата им кой е първият издаден, отговаря, че е напълно възможно да е допусната техническа грешка и за едно нарушение да са издадени два фиша.

Представителят на СГП, прокурор К., дава заключение за допустимост и основателност на касационната жалба и предлага, съдебното решение, като неправилно, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуални правила, да бъде отменено и постановено друго, с което издаденият ЕФ се отмени.

Административен съд - София-град, XXVII-ми касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и съображения и след извършване на служебна проверка, съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок, против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

Предмет на делото е Решение от 27.03.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-ми състав, постановено по НАХД № 14872 по описа на СРС за 2022г., с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 4771420 на СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50.00 лв, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП), за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДВП.

За да постанови обжалваното съдебно решение районният съдия е събрал като доказателства писмените доказателства от административно наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че обжалваният електронен фиш съдържа всички законоустановени реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДВП и касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДВП.

При постановяване на съдебния си акт районният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалния закон. От събраните по делото доказателства се

установява по несъмнен начин, че на една и съща дата и в един и същи час - 22.04.2021 г. в 18:55 часа, на касатора са били съставени два електронни фиша, за едно и също нарушение установено с автоматизирано техническо средство № 11743с7, изразяващо се в това, че моторно превозно средство „Р. К.“, с ДК № СВ 486 СВ, около 18.55 ч. се е движело [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като срещу № 28 с ограничение от 50 км./ч. със скорост е преминал с превишена скорост. В единият ЕФ е отразено, че се е движил със 68 км/ч, а в другият ЕФ със 66 км/ч.

Въззивният съд не е проявил процесуална активност, като не събрал всички относими към спора доказателства, които да обсъди поотделно и в тяхната съвкупност да мотивира защо е достигнал до крайния си извод за законосъобразност на оспорения пред него електронен фиш.

Настоящият касационен състав не споделя правните изводи на въззивният съд, водещи до потвърждаване на оспореният пред него ЕФ за налагане на глоба. Съображенията за това са следните:

Неправилно е приел извода, че приложеният снимков материал по делото отговаря на изискванията на закона и поради това е приет за годно доказателствено средство. От същия е видно, че приложеният снимков материал е към друг ЕФ, а именно ЕФ, Серия К № 4769257 от 28.04.2021г., а не процесния ЕФ, Серия К № 4771420 от 22.04.2021г. От доказателствата по делото и тези изискани като приложени по кнахд № 4568/2023г. на XXVIII ти касационен състав на АССГ, се установява, че снимковият материал, идентичен по настоящото дело и по кнахд № 4568/2023г. , идентичен, но е относим изцяло, съгласно данните, посочени в него към ЕФ, Серия К № 4769257 от 28.04.2021г., а в действителност, не се констатира наличието на снимков материал, който да е относим към издаването на процесния ЕФ, Серия К № 4771420 от 22.04.2021г.

ЗДвП предвижда изрично посочени и изброени случаи за анулиране на издадени електронни фишове, регламентирани в разпоредбите на чл. 187а, ал. 4, чл. 189, ал. 5 и сл. и чл. 189ж, ал. 2 и сл. от ЗДвП. Не са предвидени други случаи на анулиране на издадени ЕФ. Във всички останали случаи се касае до нарушаване на основния принцип „*pop bis in idem*“. Няма приложени по делото доказателства, свързани с разпечатка за установяване на превишената скорост от една страна, и от друга - свързани с това, кой от двата електронни фиша е издаден първи, респективно дали е анулиран и на какво основание. Съставянето на два ЕФ за едно и също административно нарушение нарушава правото на защита на наказаното лице, тъй като го поставя в положение да организира защитата си по две административнонаказателни производства за едно нарушение.

Като не е отчел тези обстоятелства и е приел ЕФ за правилен и законосъобразен, въззивният съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен.

Касационната инстанция приема, че при постановяване на съдебното решение въззивният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК.

При този изход на спора и на основание чл. 63д от ЗАНН, при направеното своевременно искане, на ответник по касация се дължат разноски в размер на 500 лв., своевременно, съобразно представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно предвид чл. 18, ал. 4, във връзка с чл. 18, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 2,

т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и фактическата и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, XXVIII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 27.03.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-ми състав, постановено по НАХД № 14872 по описа на СРС за 2022г.и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш Серия К № 4771420, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на П. П. С. направените по делото разноски в размер на 500 /петстотин/ лева адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: